

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Anticipationis Solutionis non faciendę in locationibus Rerum
Ecclesiarum in præiudicium Successorum. Ex Concilio Trident. sess. xxv.
cap. xj. de Refor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

bet pro lege, & facit ius quo ad omnes, & iuxta illud est seruandum, vt latissime per plura media probat Vinius decis. 91.

PRAXIS ANTICIPATIONIS

Solutionis non faciendę in locationibus Rerum Ecclesiarum in pręiudicium Successorum.

Ex Concilio Trident. sess. xxv. cap. xj. de Refor.

RESOLVT. CCCLXVII.

1 Dispositio Sacri Concilii Tridentini refertur.

Quid disponat Concil. Trid. circa anticipatam solutionem locationis Bonorum Ecclesię non faciendam successoribus.

1 Circa presentem materiam Sacrum Conciliū Tridentinū sessione 25. c. 11. de reformatione prohibendo huiusmodi anticipationem solutionis his vtitur verbis.

Magnam Ecclesię perniciem asferre solet, cum eorum bona representata pecunia in successorum pręiudicium aliis locantur, omnes igitur distę locationes, si anticipatis solutionibus fient, nullatenus in pręiudicium successorum valida intelligantur, quocumque indulto, aut privilegio nō obstante, nec huiusmodi locationes in Romana Curia, vel extra eam confirmantur. Non licet etiā iurisdictiones Ecclesiasticas, seu facultates nominandi, aut deputandi Vicarios in spiritualibus locare, nec conductores per se, aut alios ea exercere, aliterque concessiones etiā a Sede Apostolica factę surreptitię censeantur; locationes verō rerū Ecclesiasticarū, etiā auctoritate Apostolica confirmatas sancta Synodus irritas decernit quas a triginta annis circa ad longum tempus, seu vt in nonnullis partibus ad viginti nouem, seu bis viginti nouem annos vocant factas Synodus Prouincialis, vel deputandi ab ea in damnum Ecclesię, & contra Canonicas sanctiones contractas fuisse indicabunt.

RESOLVT. CCCLXVIII.

- 1 Locatio anticipata solutione an sepe pręiudicet successor.
- 2 Solutio anticipata locationis si sit verē conuersa in vtilitatem Ecclesię an successor teneatur stare locationi.

Solutio anticipata si sit verē conuersa in vtilitatem Ecclesię an noceat successor.

1 Si successor in beneficio teneatur stare locationi factę per prędecessorem nomine Ecclesię, vbi fuerit facta anticipata solutio, & conuersa pecunia in vtilitatem Ecclesię, Doctores de iure communi dicunt successorem teneri stare locationi, quando probatur pecuniam receptam per prędecessorem fuisse conuersam in vtilitatem Ecclesię, ita Anchar. in consil. 116. Geminian. consil. 17. Alexand. consil. 160. vol. 6. Abb. in disp. 3. Decian. respons. 14. n. 10. lib. 2. Ferretus consil. 151. lib. 1. Nouarius in opusculo noui iuris Pontificii concl. 1. n. 3. de locat. rerum Eccles.

2 Sed difficultas oritur hodie Concilium Trident. dū annullat locationes factas anticipatis solutionibus in pręiudicium successorum c. 11. sess. 15. de reformat. nihilominus, quando notoria esset necessitas Ecclesię, vt si rueret nisi pecunia pro reparatione inueniretur, quo casu etiam successor teneretur, tunc non videtur tractari de pręiudicio suo, nam hoc casu si contrahe- ret debita, successor teneretur c. 1. de solutionibus dū modo sit notorium, & manifestum. Nam Concilium Tridentinum videtur obuiare fraudibus, quare admitti posset hęc opinio in casu manifestissimę necessita-

tis Ecclesię, salua declaratione Sacrę Cōgregat. Cōcilii Trident. ad quā recurrere poteris pro vera resolutione, & vide Nouariū forensi. q. 62. n. 7. & seq. tom. 1.

RESOLVT. CCCLIX.

- 1 Prælatus vbi tenetur stare locationi, potest de nouo exigere a conductore pensionem.
- 2 Facto alterius quis grauari non debet.
- 3 Factum vnius non debet alteri nocere.

Facta solutione anticipata prędecessori, an successor possit de nouo exigere pensionem a conductore.

1 IN casibus, in quibus Prælatus tenetur stare locationi ni Prędecessoris, potest de nouo exigere a conductore pensionem prędecessoris anticipatę solutam, Gigas de pension. quęst. 88. Tusc. concl. 419. n. 15. lit. L. Surdus decis. 326. n. 79. firmans n. seq. Prælatus sciētē repudiaturum Prælaturam, non obligare successorem, etiam si nomine Ecclesię faciat locationem, licet conductor poterit habere recursum contra haredes locatoris, si forte fuerint soluendo iuxta regul. l. pro hareditariis C. de hared. A. & Pereir. de empt. ca. 25. nu. 6. Barbo. in l. si filio famil. §. final. nu. 21. ff. solut. matrim. refert Nouarius in opusculo noui iuris Pontificii concl. 1. de locat. rerum Ecclesię in fin.

2 Et ad comprobationem confert primo, quod factio alterius nemo debet pręgrauari l. si quis in suo legis C. de inoffic. testam. Surd. consil. 173. n. 84. Alieno factio nullus oneratur l. in causā ff. de procurat. Et alieno factio ius alterius non mutatur l. nam satis §. fin. ff. quem a suo feruit. ammitt.

3 Et factum vnius non debet alteri nocere l. si vnus. §. ante omnia ff. de pactis l. de pupillo §. si plurimū, ff. de nou. oper. nunciat. l. pater famil. ff. de hared. instit. l. nō debet alteri, & ibi Dec. ff. de regul. iur. l. coharedi C. familię Herciscund. l. haredes §. in illa ff. eodem l. debitorū pactionibus, C. de pactis, & argumen. text. in l. id, quod nostrum ff. de regul. iuris facit l. trāsfactione matris, C. de trāfact. l. post certis C. de liberali causa, Menoch. consil. 346. n. 26. Surd. decis. 102. n. 1. & consil. 22. nu. 29. & factum alterius non debet nocere ei qui nihil fecit dict. l. de pupillo, §. si plurimum, Farin. p. 4. conf. 65. n. 100.

RESOLVT. CCCLXX.

- 1 Confessio est probatio omnibus melior, & omne genus probationis superat.
- 2 Confessio facta a prędecessore, quādo pręiudicet successor.
- 3 Alius gestus in morte non pręiudicat alteri de cuius pręiudicio tractatur.
- 4 Confessio gratuita Abbatis non valet in pręiudicium Monasterii.

Quietatio facta conductori Bonorum Ecclesię a prędecessore in Mortis articulo, Num successor pręiudicet.

1 QVamuis confessio Prælati valeat ad liberandum, ita quod pręiudicet successor, vt notatur in c. de Constantinopolitana 22. distinct. quasi quod confessio sit probatio omnibus melior l. cum a matre C. de rei vendic. l. generaliter C. de non n. pecun. & ideo omne genus probationis superat, & semper admittitur, etiam vbi alię probationes non admitterentur, vt per Marant. in praxi p. 6. art. 5. n. 25. Surd. consil. 60.

Tamen quietatio facta conductori bonorum Ecclesię a prędecessore in mortis articulo, non pręiudicat successor in mortis articulo, ex decis. Afflict. 168. vbi refert decisum confessionem, & quietationem factam per Abbatissam Sanctę Marię de Capua suo Procuratori

tori tempore infirmitatis, ex qua infirmitate mortua fuerat non valuisse in præiudicium Monasterij, & Abbatissæ successitricis in dicto monasterio, & consequenter fuit iudicatum, non obstante dicta quietatione præfatam procuratorem debere dare rationem, & reliqua restituere.

3 Tum quia quietatio habetur pro suspecta ob præiudicium successoris, ex text. in ca. de his, de sepultur., ubi actus factus in morte non præiudicat alteri de cuius præiudicio tractatur, & ideo confessio debiti facta in morte non nocet hæredi, ubi non est iurata Authent. qui obtinet C. de probat., licet secus, ubi esset facta in vita, quia tunc noceret successori l. generaliter C. de non numeratæ pecuniæ.

Tum etiam, quia secundum Federic. de Sen. consil. 142. confessio non potest nocere successoribus absque auctoritate superioris, nisi probetur veritas.

4 Tum tandem, quia secundum Paul. de Castro in consil. 1. confessio gratuita Abbatis non valet in præiudicium monasterij tanquam ambitiosa, sequitur Panorm. in c. fin. de præsumpt. ubi extra iudicium confessio Prælati minimè obest, & nocet Ecclesiæ.

P R A X I S I L L E G I T I M Æ Successionis filiorum in Ecclesijs Paternis.

Iuxta dispositionem Concil. Trid. sess. 25. Can. 14.

R E S O L V T. CCCLXXI.

1 Dispositio Concilij circa successionem illegitimarum in Ecclesijs paternis reportatur.

Quid in hoc disponat Sac. Concil. Trident.

1 C Irca materiam illegitimæ successionis filiorum in Ecclesijs paternis, Sacrum Concilium Tridentinum sessione 25. cap. 14. his vitur verbis, videlicet.

U^p paternæ incontinentiæ memoria à locis Deo consecratis, quos maxime puritas, sanctitasq; decet longissimè arceatur, non liceat filiis Clericorum, qui non ex legitimo nati sunt matrimonio in Ecclesijs, ubi eorum Patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, quodcumq; etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesijs quoque modo ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorumque parentes eorum obtinent, vel aliàs obtinuerunt, habere, quod si in præfati pater, & filius in eadem Ecclesia beneficia obtinere reperiantur, cogatur filius suum beneficium resignare, aut cum alio permutare Ecclesiam intra trium mensium spatium, aliàs ipso iure eo priuatus existat, & super iis quæcumque dispensatio surreptitia censatur; ad hæc reciproca resignationes, si quæ post hæc à parentibus Clericis in fauorem filiorum fierent, ut alter alterius beneficium consequatur in fraudem huius Decreti, & Canonicarum sanctionum factæ omnino censeatur, nec collationes sequenti vigore huiusmodi resignationum, seu aliarum quarumcumque quæ in fraudem factæ fuerint ipsis Clericorum filius suffragentur.

R E S O L V T. CCCLXXII.

1 Filius non potest canere in Ecclesia, in qua pater habuit, vel habet beneficium, & hoc si ratione mercedis ageretur, num. 2.

An filius illegitimus possit tanquam simplex Musicus canere in Ecclesia, ubi pater obtinet beneficia.

1 S I pater habuit, vel habet beneficium in aliqua Ecclesia, eius filius illegitimus non potest in ea canere tanquam musicus simplex, ita Nauar. consil. 1. de cō-
Aloys. Ricc. Prax. Pars IV.

stit. q. 17. Sayr. decis. 1. de constit. Gratian. tom. 2. cap. 397. n. 26. & seq. Garzia de beneficiis, p. 7. c. 3. num. 68. Barbof. de offic. Episcop. allegat. 65. n. 20. nam in Concilio dicitur illegitimi in dictis Ecclesijs quoquo modo ministrare, & canere in Ecclesia est ministrare eandem ob causam si filius illegitimus iret processionaliter ad aliquam Ecclesiam, in qua eius pater esset beneficiatus, quamuis filius esset Cappellanus alterius Ecclesiæ, filius non potest celebrare, vel ministrare in illa Ecclesia, in qua pater habet beneficium.

2 Hoc autem Decretum Concilij intelligitur, quando filius in Ecclesia paternæ ministraret ex officio, vel ratione mercedis, secus vero si ibi celebraret, vel ministraret ex deuotione, vel ex propria voluntate, ita Roder. in summa, tom. 1. c. 247. nu. 1. Campanil. in diuersor. rubr. 11. c. 13. n. 67. Garzia loc. cit. n. 73. Armendariz. n. 33. & Barbof. nu. 24. & vbi ita est receptum, quauis Nauar. dicta quæst. 17. n. 46. negat id posse facere, quia inquit, licet non videatur tam ministrare Ecclesiæ, quam suæ deuotioni consulere, negari tamen non potest eum ministrare aliquo modo in illa Ecclesia in altaris ministerio, & conlat rationem fugandi memoriam incontinentiæ paternæ attingere aliqua ex parte celebrationem illam priuatā, & sententiā hanc sequitur, & tenet Salzedo in praxi crimin. cap. 48. lit. A. sed prior opinio cum in praxi sit recepta tuta conscientia potest amplecti.

R E S O L V T. CCCLXXIII.

1 Titulus attenditur in beneficialibus.

2 Titulum habens, dicitur habere beneficium.

3 Filius potest retinere beneficium, de quo pater non ceperat possessionem.

An illegitimus possit obtinere beneficium in Ecclesia, ubi eius pater obtinuit beneficium, sed non ceperat possessionem.

1 R Atio dubitandi est, quia in beneficialibus non attenditur principaliter possessio, sed titulus c. ex frequentibus de institutio. & in cap. beneficium lib. 6. Boerius dec. 24. num. 8. & facit, quod tradit Card. in Clem. vt ij qui §. illi vero n. 10. & 11. de arate, & qualitate, & is verè dicitur habere beneficium, vt dicit Garzia de benef. c. 2. 3. p. n. 92. vnde Paris. de resignatione beneficiorum lib. 7. q. 7. n. 47. ait, fuisse resolutum in sacra Congregatione Concilij, die 16. Jul. 1587.

Cæterum contrarium est firmadum, vt si pater fuit prouisus de beneficio in aliqua Ecclesia, cuius tamen beneficii possessionem nec per se, nec per suum procuratorem est adeptus, vigore huius decreti Concilij non prohibetur filius obtinere beneficium in ea Ecclesia, ita Garzia de benef. p. 7. c. 3. n. 56. in 2. & 3. declar. Campanil. in diuersor. iur. canon. rubr. 11. c. 13. nu. 67. Armendariz. in additio. ad recopilat. legum. Nauarræ lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis præbyster. nu. 20. & 44. nam Concilium ita decreuit ad arcendam memoriā paternæ incontinentiæ, & ne inducatur successio in beneficiis, quæ duo cessant, quando patri est quidem collatum beneficium, cuius tamen possessionem non comparauit, si verò eius possessionem habuit, sed sine canonico titulo, vel non pacificè, tunc filius in eadem Ecclesia beneficium habere non potest, nam verba Concilij verificatur in eo, qui verè habuerit beneficiū, quamuis absq; legitimo titulo, vt per Nouarium in secundo opusculo noui iuris Pontificij, titulo de illegitim.

R E S O L V T. CCCLXXIV.

1 Filius retinet beneficium in Ecclesia, in qua pater fuit Cappellanus amovibilis.

Nn 2 2 Cappella-